

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LI (45)

Štev. (Nº) 39

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

8 de octubre - 8. oktobra 1992

Glasovanje pri volitvah v Sloveniji

Po novem Zakonu o volitvah v državni zbor bodo mogli slovenski državljani, ki bodo na dan volitev začasno ali stalno v tujini, glasovati po pošti.

Za to bo potrebno, da vsak volilec sam sporoči Republiški volilni komisiji odločitev, da hoče glasovati. Te odločitve bodo morale biti pri volilni komisiji 30 dni pred dnevom glasovanja.

Republiška volilna komisija bo nato poslala vsakemu volilcu na njegov naslov glasovnico in volilno karto. Volilci bodo volilno karto potrdili pri predstavniku Republike Slovenije ali pri drugi osebi ali oblasti, potem pa bodo volili tako, da bodo poslali v Slovenijo glasovnico in volilno karto.

Volili bodo lahko le tisti državljani Republike Slovenije, kateri lahko dokažejo svoje državljanstvo z uradnim dokumentom, npr. s slovenskim potnim listom, odločbo ali potrdilom o državljanstvu, rojstnim listom, na katerem je zabeleženo slovensko državljanstvo idr.

Sporočila volilni komisiji, overjanje volilnih kart in oddajanje glasovnic bodo morali opravljati volilci sami, tudi tam, kjer že redno poslujejo slovenska diplomatsko-konzularna predstavništva.

Republiška volilna komisija pripravlja vse potrebno za izvedbo volitev. Navodila bodo v kratkem času sporočena in objavljena.

Vseeno pa naj volilci v Argentini čimprej prično s postopkom za volitve.

Božidar Fink

pooblaščen predstavnik RS v Argentini

Vzorec za sporočilo volilni komisiji

Republiška volilna komisija
Resljeva 14
61000 Ljubljana
SLOVENIJA - ESLOVENIA

Podpisani(a) rojen dne v (če je rojen v tujini: in je moje rojstno vpisano v mestu Ljubljani ali v občini.....), sporočam svojo odločitev, da po pošti glasujem pri prihodnjih volitvah za državni zbor in eventualno za predsednika republike in za državni svet.

Voliti želim v tisti volilni enoti, kateri pripada kraj v občini in prosim, da me vpišete v tamkajšnji volilni imenik.

Svoje državljanstvo dokazujem z (slovenski potni list s serijsko številko, odločba o državljanstvu, potrdilo o državljanstvu, izpisek iz rojstne matične knjige ali druga listina, v kateri je navedeno slovensko državljanstvo) in prilagam fotokopijo listine.

Naslov mojega prebivališča je: (ulica, kraj s código postal, država). Prosim, da mi na ta naslov pošljete glasovnico in volilno karto.

Kraj in datum

Podpis

Volitve v Sloveniji

Časnikar Tone Kraševac je v „Dnevniku“, glasilo „prenoviteljev“ in bivše OF zavzel osebno mnenje o bodočih volitvah v Sloveniji. Navajamo njegove najvažnejše misli:

„Preprostega človeka kot volilca malo zanimajo zadeve visoke politike, zelo pa tiste o njegovi življenjski ravni in zdravem gospodarstvu. Ravno to, kako bodo živeli, bo najbolj zanimalo slovenske volilce v prihajajočih predvolilnih bojih, ki znajo biti zelo divji.“

Časnikar nadaljuje: „Na drugi strani je nekaj tolažilnih dejstev, ki jih je izbrusil čas dveinpolletne „poskusne“ demokracije. Sem sodi modro ravnanje Krščanskih demokratov kot ene izmed najmočnejših strank, ki gradi svoja predvolilna prizadevanja na privlačnem in kar se da uresničljivem programu ter tistem kar je dosegla, ko je bila na oblasti namesto na posplošenih napadih na konkurenčne stranke. Ta ji

lahko prinese veliko več glasov, pri čemer je advent kot čas finala predvolilnih spopadov zanj simbolične vzpodube...“

Kraševac pripisuje pomoči emigrantov nacionalni revmatizem in pravi: „Tudi obljube o kapitalski pomoči naše povojne politične in kasneje ekonomske emigracije se niso uresničile v kakšnih vidnejših naložbah v tovarnah, obratovalnicah, hotelih, blagovnicah in podobno. V javnosti smo jih obešali na veliki zvon, vse skupaj pa se je zdaj izkazalo predvsem kot napačna nostalgija teh, nam sicer prijateljsko naklonjenih ljudi, po nekdanjih časih, ne da bi nam kapnil kak cekin...“

Prir. -erne

Pri predstavništvu Republike Slovenije bodo uradne ure od 15. oktobra dalje ob četrkih, namesto ob sredah, tako da bodo od tedaj naprej vsak ponedeljek in vsak četrtek od 10.30 do 12. ure v Slovenski hiši, Ramón L. Falcón 4158, Capital.

Pismo Slovenskih krščanskih demokratov

Komisija za Slovence v izseljenstvu in zamejstvu pri Slovenskih krščanskih demokratih je v zvezi s prihajajočimi volitvami in vprašanji, ki zadevajo to tematiko, pripravila naslednjo informacijo:

Le nekaj dni je minilo, odkar smo v Sloveniji sprejeli volilno zakonodajo, sedaj pa se pripravlja tudi sprejem spremeljajočih zakonov. V veliko veselje nam je, da vam v imenu naše stranke sporočimo, kako boste tudi izseljenci lahko sodelovali politični jutri za naslednja štiri leta.

Sprejem zakona, ki omogoča aktivno udeležbo tudi vam, po drugi strani pomeni tudi prvo priložnost, da skupaj pokažemo sami sebi in drugim, koliko je naše prave povezanosti, solidarnosti in soodgovornosti.

Ker bodo letos 6. decembra volitve prvič v neodvisni državi Sloveniji in ker zaradi znanih zgodovinskih dogodkov Republika Slovenija ne razpolaga s številom svojih izseljencev niti z njihovimi naslovi in družinskimi stanji, bodo morali vsi izseljenci, ki želijo voliti, zaradi vpisa v volilni imenik poslati Republiški volilni komisiji Republike Slovenije zahtevo za vpis v volilni imenik.

Pravico voliti imajo vsi državljani Republike Slovenije, ki bodo do 6. novembra predložili Republiški volilni komisiji zgoraj navedeno zahtevo. Marsikdo morda misli, da ni več državljan Republike Slovenije, glede na to, da v zadnjih desetletjih ni imel stikov z domovino. Vendar to drži le v izjemno redkih primerih (manj kot 1%), saj je bilo tudi po prejšnjih predpisih mogoče odvzeti državljanstvo le z odločbo v vsakem posameznem primeru. Tako so vsi tisti, ki take odločbe niso prejeli, lahko prepričani, da so še vedno državljani.

Izjema so le otroci naših izseljencev, ki so se rodili v tujini, vendar je zanje v Zakonu o državljanstvu predviden poseben zelo olajšan postopek pridobivanja državljanstva. Ti bodo torej morali, preden bodo lahko volili, državljanstvo šele pridobiti.

Da bi lahko čimveč naših izseljencev volilo in s tem tudi pomagalo naši stranki, vas prosim, da jih obvestite, da morajo poslati zahtevo na naslov:

Republiška volilna komisija
Resljeva 14,
61000 Ljubljana

Zahteva mora vsebovati:

1. Osebné podatke državljanstva (ime, priimek, datum in kraj rojstva).
2. Podatke o zadnjem stalnem bivališču državljan ali njegovih staršev v Republiki Sloveniji, če pa tega posameznik ne ve, naj zapiše, v katerem volilnem okraju želi glasovati (Zadoščala bo tudi navedba mesta, oziroma vasi v kateri bi rad glasoval).
3. Priložen mora biti tudi dokaz o dr-

žavljanstvu. Kot dokaz o državljanstvu se šteje navedba serijske številke potnega lista, potrdilo državljanstvu, odločba o pridobitvi ali ugotovitvi državljanstva Republike Slovenije, izpisek iz rojstne matične knjige ali druga listina, v kateri je navedeno državljanstvo Republike Slovenije. To pomeni, da naj državljan pošlje kakršenkoli dokument, seveda v kopiji, ki ga še poseduje. To so lahko spričevala, matični izpiski, poročni listi, skratka kakršenkoli dokument, ki ga še imajo. Če ne posedujejo nobenega od teh dokumentov, naj navedejo osebo v Sloveniji (z imenom, priimkom in naslovom), ki bo lahko potrdila njihovo istovetnost. Poročene ženske naj pridružijo kopijo poročnega lista (po možnosti overjeno) in v priimku zapišejo v oklepaju svoje dekliskó ime. Ko bo volilna komisija prejela naslov našega izseljenca, mu bo poslala volilno karto in glasovnico.

Izseljenec bo volil tako, da bo oddal zapečatenó kuverto, v kateri bo volilna karta in druga kuverta z izpolnjeno glasovnico, pri diplomatsko konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini ali pri pooblaščenem predstavniku Republike Slovenije, če pa teh v državi, kjer prebiva ni, jih bo poslal direktno republiški volilni komisiji. Tu se bodo potem te kuverte odprle in sicer tako, da se bodo kuverte z glasovnicami odpirale posebej, posebej pa liste z volilnimi kartami.

Posebej poudarjamo, da morajo biti te zahteve poslane čimprej in da morajo biti v Ljubljani najkasneje do 6. novembra, da bi bilo mogoče izpeljati volitve tudi za naše izseljence.

Opravičujemo se vam zaradi poznega obvestila, vendar vam ga nismo mogli poslati prej, ker parlament vse do zdaj ni sprejel volilnih zakonov.

Dragi rojaki! Dolgo je trajalo, da se tudi pri nas „prosto vol'jo vera in postave“, zato smo vsi sodelavci vodstva stranke Slovenskih krščanskih demokratov še posebej veseli, ker tokrat med tiste, ki se bodo odločali zaupati naši stranki, štejemo tudi glasove Slovencev iz Argentine, Avstralije, Kanade, Združenih držav Amerike in Zahodne Evrope.

V pričakovanju vaših odgovorov in predvsem na razpolago v primeru nejasnosti, Vas lepo pozdravljajo

Edvard Stanič
Janez Pogorelec
Tomaž Kunstelj

Objavljamo gornje pismo, ki smo ga dobili od volilne komisije pri SKD. Opozorjamo, da predvsem pogoji za dokaz državljanstva niso uradni in bodo morda strožji kot navedeni. A zaradi pomanjkanja časa smo vseeno mnenja, da naj čimveč rojakov takoj začne postopek za volitve.

Uredništvo Svobodne Slovenije

Spomenica vladi države Slovenije

V neodjenljivem stremjenju za popolno resnico, ki je nujna podlaga pravice, kakršna naj poslej za vse čase vlada nad in med Slovenci, slovenski domobranci zahtevamo od svobodno izvoljene oblasti, da s primernimi ukrepi nujno reši vrsto vprašanj, na katera so navezani sprava, mirno sožitje Slovencev in napredek Slovenije:

1. Razveljaviti vso zakonodajo, ki ima za idejno podlago osvobodilno vojno (NOB).

2. Vrniti slovenskim domobrancem čast in priznanje, da so z odporom proti komunistični revoluciji prav v obdobju sovražne okupacije moralno upravičeni in po meddržavnem pravu legitimno podprti branili eksistenčne interese slovenskega naroda ter s tem stali v službi najvišjih vrednot civiliziranega človeštva: BOG - NAROD - DOMOVINA.

3. Rehabilitirati ustanovitelja in vrhovnega poveljnika slovenskega domobranstva generala Leona Rupnika in škofa dr. Gregorija Rožmana.

4. Objaviti kraj, kjer je bil zagreben general Leon Rupnik, ter njegove ostanke prenesti za časten pokop. Na republiške stroške repatriirati ostanke škofa dr. Gregorija Rožmana ter častno pokopati na mestu, ki ga naj določi slovenska Cerkev.

5. Objaviti kraj, kamor so bili zagrebani na Orlovem vrhu ljubljanskega Gradu pokopani domobranci, kakor tudi omogočiti iskanje raztresenih grobov žrtev revolucije.

6. Kočevski Rog, Teharje in druge kraje, ki so že poznani ali bodo še odkriti, kjer so bili masovno pobiti slovenski domobranci, drugi nacionalni borci in tudi civilisti, proglasiti za zgodovinske kraje in jih zaznamovati s primernimi spominskimi objekti.

7. Objaviti sezname v transportih vrnjenih domobrancev ter drugih nacionalnih

borcev in civilov. Na podlagi teh sestaviti seznime pobitih in zanje izdati uradne mrtvaške liste.

8. Izslediti na mučenjih in pomorih udeležene krivce ter jih postaviti pred pristojna sodišča za sodbo po zakonu.

9. Razveljaviti vse medrevolucijske in povojne politične procese z vsemi pravnimi posledicami, rehabilitirati in v kolikor je to še mogoče, odškodovati njih žrtve.

10. Razveljaviti vse vrste privilegijev, ki jih uživajo bivši partizani in njihovi svojci, ter slovenskim domobrancem in drugim nacionalnim borcem izplačati v aktualizirani višini zaostalo in tekočo pokojnino in druge odškodnine.

11. Vrniti vso po komunističnem režimu zaplenjeno ali pod pritiskom odtujeno imovino njihovim izvirnim lastnikom ali njihovim zakonitim dedičem.

12. Pregledati premoženjsko stanje vseh funkcionarjev bivšega komunističnega režima in v republiške svrhe zapleniti vsakršno neupravičljivo obogatitev.

13. Odstraniti vse spomenike, imena krajev in cest komunističnim vodjem in za komunistični sistem zaslužnim osebam, ali pa na enako vidna mesta postaviti spomenike in imena domobranskih in drugih za narod zaslužnih osebosti.

Brez jasno zavzetega stališča in odgovarjajočih ukrepov z ozirom na te minimalne zahteve je vsakršna sprava jalova in obsojena na neuspeh, s čemer je nevarno ogroženo mirno sožitje Slovencev

**ZBOROVALCI TABORA
združenih slovenskih
protikomunističnih borcev
ARGENTINA**

Buenos Aires, 27. septembra 1992

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Kot vsako leto je bilo 30. septembra konec rednega zasedanja argentinskega kongresa. Običajno je že, da se zadnji dan skuša nadoknaditi vse, kar se čez leta ni dalo, ali pa ni hotelo opraviti. To pot je to le delno uspelo. Zadnji dan so potrdili 28 zakonov, a to še daleč ni številka, katere je kongres vajen. A zapisati moramo, da je precej važnih zakonov ostalo za prihodnje leto, če jih vlada ne bo vključila v dobo izrednega zasedanja. V marsikaterem primeru je to malo verjetno.

BOLI UDAREC, BOLI

Kot je bralcem gotovo že znano, je sedaj do 1. maja kongres na počitnicah. Če je potreba, pa more vlada sklicati na izredno zasedanje, kjer pa poslanci in senatorji obravnavajo le osnutke, ki jih v ta namen pripravi izvršna oblast. Odkar je po letu 1983 znova zavladala demokracija, je že navada, da se izredna zasedanja izvajajo vsako leto. Včasih celo s tako vnemo, da med enim in drugim zasedanjem dejansko ni odmora. Letos je stvar nekoliko bolj kočljiva. Dejansko se v tem trenutku ne ve, kdaj bo predsednik sklical kongres.

V tako postopanje sovпада dvojne činiteljev. V prvi vrsti je znano slabo razmerje med predsednikom in kongresom. Zakoni niso bili potrjeni z naglico, ki jo je želel Menem. Ta pa je izredno kočljive zadeve urejeval kar z dekreti, ne da bi čakal zakonske odobritve. Le naklonjenost vrhovnega sodišča mu je pomagala, da marsikateri dekret ni pogorel zaradi neustavnosti ali protiustavnosti odlokov. To je neprijetno odmevalo v kongresu in ne le v vrstah radikalne opozicije, marveč tudi med samimi peronisti, zlasti med tistimi, ki niso popolnoma v skladu s menemističnim projektom.

Drug činitelj je trenutno zadržanje radikalne stranke. Potem ko je vlada zaradi „neustavnosti izvolitve“ izrinila novega senatorja province Jujuy, ki je izšel iz radikalnih vrst in bil „porojen“ v zanimivem parlamentarnem puču, se je dialog med radikali in menemisti do konca ohladil. To se je zlasti pokazalo zadnji dan, ko je radikalizem bojkotiral obravnavanje in volitev novega zakona sindikalnih organizacij. O tem zakonu bomo še pisali. Zaenkrat omenimo le, da je bila potrditev tega zakona del cene, da so sindikalni poslanci v kongresu podpirali menemistično gospodarsko politiko, medtem tudi njihov glas za privatizacijo državne petrolejske družbe.

Vlada indirektno priznava, da brez podpore radikalizma trenutno kongres ne more normalno delovati. Predno torej skliče izredno zasedanje ali vsaj predno se to prične, je potrebno znova vzpostaviti vsaj normalne stike z opozicijo. To je pa težje storiti kot pa reči. Zlasti se ker radikalizem v vsakem vladnem koraku vidi nov poizkus totalitarosti. Obtožbe na predsednika padajo vedno bolj pogosto. In vzor sosednjega Brazila, kjer je kongres odstavil predsednika zaradi korupcije, je globoko odmeval tudi v naši državi. In ko smo že pri tem, omenimo še, da je radikalizem v

poslanski zbornici predložil v odobritev deklaracijo, kjer se pohvali postopanje brazilskega kongresa proti vladni korupciji. Peronistični poslanci pa so v tej izjavi videli toliko namigov na „rožno palačo“, da so izjavo zavrnil. Tako se pač rado zgodi kadar ima človek slabo vest.

BOJ ZA OBSTOJ

Prej smo omenili zakon sindikalnih organizacij, ki ni mogel biti potrjen v kongresu. Stvar je bila taka: peronisti so ga hoteli poriniti brez debate v tistem zadnjem trenutku, ko se voli na debelo, približno en zakon na minuto. Radikali so se temu uprli in do soglasja ni prišlo. Končno radikalizmu ni preostalo drugega kot zagroziti peronistom, da bodo zapustili zbornico, če ti vztrajajo v svojem namenu. S tem bi ostali brez quoruma in ne bi mogli potrditi nobenega zakona.

Hočeš nočeš je vladna stranka morala umakniti svoj predlog. Vprašanje je sedaj, če ga bo vlada vključila v izredno zasedanje ali ne. Kajti zadeva sindikatov je pereča in ni nikakor nova. Ko je radikalizem nastopil vlado leta 1983, je najprej skušal spremeniti legalno podlago sindikatov. Namen je bil tedaj uničiti to silno moč peronizma. V poslanski zbornici so prodrli s predlogom, zataknil pa se je v senatu, ki je Sapag, predstavnik province Neuquén in svojevrstni „neoperonist“ (to je beseda, o kateri bi sedaj lahko pisali debele knjige), odklonil zavezo z radikalizmom in volil proti zakonu.

Kasneje se je Alfonsín verjetno veselil tega svojega poraza. Kajti prišli so časi levičarskega navalav v sindikatih in vrsta „divjih“ stavk, katerim vlada ni bila kos in jih je mogla končno uničiti le v povezavi s staro sindikalno gardo. Ni čudno, da je končno postal minister za delo „tovariš“ Alderete iz osrčja peronističnega sindikalizma.

Menem gleda na sindikate kot na nevarnost za sedanjí gospodarski program. Zato pod pretvezo „liberalizacije“ skuša uničiti sindikalno enotnost. To seveda ne gre tako lahko. Okoliščine so mu včasih mile, včasih pa nasprotno. Prav sedaj se porajajo nova trenja med vlado in CGT, katera zahteva, da se ohrani stari način pogajanj med delavstvom in podjetniki, medtem ko vlada vztraja na tem, da je povišanje pač možno le na podlagi povečanja proizvodnje. Nekaj kar je za večino sindikatov težko, kajti recezija se znova kaže na obzorju, medtem ko je nekatere industrije že hudo prizadela.

POTEM PA VSE TIHO JE BILO

Še ena zanimivost. Pretekli teden se je v osrčju vlade porodila ideja, da bi uradno obnovili praznovanje 17. oktobra. To je stari tradicionalni peronistični dan, „dan zvestobe“, ki je skozi desetletja bil izraz „nove Argentine“, kjer je bil delavec osrednja figura sistema. Dan zvestobe je potem v časih preganjanja postal simbol odpora proti vojaškim in tudi civilnim neporoničnim vladam.

Ko je Menem prišel na oblast, je istočasno z ostalo peronistično tradicijo tudi 17. oktober prešel v pozabo. Sedaj so ga skušali obuditi. Množice naj znova zažive v „peronistični mistiki“, je bil namen. To bi v sedanjem trenutku prijalo menemizmu. A v vladi so spoznali, da ni prostora za mistiko. Tako da je po prvotnem vzhičenju nastala tišina. Našli so sijajen izgovor: tistega dne baje Menema ne bo v državi. Brez njega pa ni slavlja.

Iz programa stranke Slov. krščanskih demokratov

Objavljamo nekaj členov iz programa SKD, ki je bil pred kratkim sprejet

15. člen statuta

V zdomstvu in izseljenstvu se stranka organizira po naslednjih območjih: Evropa, Združene države Amerike, Kanada, Argentina z ostalo Južno Ameriko in Avstralija. Člani zgodovinske SLS postanejo člani SKD. Ti območni odbori imajo status regionalnih odborov SKD.

Stranka se ustrezno organizira v zamejstvu.

Program

Temeljni delovanja

1. Za nas je človek kot oseba prvo izhodišče in cilj družbene ureditve. Izhajamo iz krščanskega občutenja neprecenljivosti človekovega življenja, iz načela o pravici do osebne svobode, nedotakljivosti, dostojanstva in temu ustrezne odgovornosti vsakega posameznika.

Navdihujemo se pri krščanskem družbenem nauku, se navezujemo na bogato izročilo slovenske krščanske socialne misli in dejanj ter se zgledujemo po modernih krščanskih demokracijah.

Demokratičnost

2. Prepričani smo, da je demokratična ureditev najbolj ustrezna dostojanstvu človekovi osebnosti. Z najširšo udeležbo

dogovorjen družbeni red terja od človeka neprestan trud za strpno in odgovorno iskanje novih poti, ki vodijo do skupne blaginje. Demokracija je za nas tudi dogovorjena družbena disciplina. Sodelovali bomo z vsemi družbenimi gibanji in strankami, ki niti v načelu niti v praksi ne omejujejo politične svobode.

Slovenski narod

109. Slovenski narod sestavljajo Slovenci po zavesti, hotenju in jeziku, pa tudi po lastnostih, ki jih dajejo rod, kultura, izročila, običaji ter skupna preteklost in prihodnost, ne glede na kraj rojstva, niti na to, ali živijo na svoji zemlji v slovenski državi in zamejstvu ali kot izseljenci v svetu.

Narod kot vrednota

110. Za SKD je narod vrednota, ki jo moramo spoštovati tudi po ustanovitvi lastne države. Ustanovitev lastne države ne more odvezati od dolžnosti za ohranitev lastnega naroda. Narod si ustvarja državo predvsem zato, da bi dodatno zavaroval svoj razvoj in se tako ohranil v družini drugih narodov.

Slovensko državljanstvo za vse Slovence

114. SKS se zavzema za to, da imajo vsi

Draga '92

Gorazd Kocijančič, mladi slovenski mislec je na Opčinah s svojim predavanjem uvedel letošnji 27. Drago.

GORAZD KOCIJANČIČ

Po njegovi oceni imajo pristna cerkvena in krščanska načela o pojmovanju odnosa do izvirnega spoštovanja drugosti, odnosa do Skrivnosti „tudi nam Slovencem veliko sporočiti v času, ko se ikonografija političnega udejstvovanja še vedno doživlja kot predmet racionalne analize“.

Kocijančičevo razmišljanje je izzvenelo kot zanimiv poziv k strpnosti, saj se „odločitev vsakega človeka in občestva o tem, kaj je Božje in kaj je cesarjevo, vselej dogaja v skritosti srca in kot odgovor na Skrivnost“. Gre torej za nerazvidno, tvegano in intimno odločitev posameznika in skupnosti, za pravilnost katere pa bo vsakdo izvedel šele po smrti.

Prisotnost dveh vidnih slovenskih politikov je privabila veliko ljudi. Pa tudi več vidnih politikov, med katerimi pa je najbolj topel in buren aplavz požel prav Peterle. Po uvodni besedi predsednika Društva slovenskih izobražencev Sergija Pahorja in pozdravu slovenskega ministra za kulturo Boruta Šukljeta, je Draga prešla v živo z razmišljanjem bivšega slovenskega premijera.

LOJZE PETERLE

Lojze Peterle se je zavzel za aktivno prisotnost kristjana v družbi in v politiki, za njegovo jasno angažiranje, ker se „njegova prisotnost ne sme zožiti na nekonfliktna področja“. Govornik je bil ostro kritičen do prejšnjega režima, med njegove ukane je postavil tudi sestanek s oblastmi, ki je po njegovi oceni bolj navidezen kot resničen. Tudi padec svoje vlade je Peterle pripisal silam, ki so se zbale, da bi krščanska demokracija doživela prevelik volilni uspeh. V razpravi so diskutanti v bistvu potrili Peterletova izvajanja.

JANKO PRUNK

Predavanje Janka Prunka pa je imelo bolj zgodovinski značaj. Zgodovinar je v svojem izjavanju nanizal vse bistvene trenutke zadnjih dvesto let, ki so bili pomembni za uveljavitev Slovencev kot naroda in pri tem poudaril, da je slovenski narod na evropskem prizorišču svojevrsten fenomen. Uspelo mu je namreč, da je kljub svoji majhnosti, predvsem pa pomanjkanju državnosti, višjih slojev v polovici prejšnjega stoletja, postal sodoben evropski narod in je sedaj z osamosvojitvijo med predhodniki tiste Evrope narodov, ki je perspektiva stare celine. Prunk je ocenil, da smo se v zgodovini Slovenci, kljub vsemu, dokaj dobro odrezali in smo znali izkoristiti vse priložnosti, da smo nacionalno nekaj pridobili.

Še največ razprave je izzvala Prunkova trditev, da smo se Slovenci v drugi svetovni vojni obnašali kot ostali okupirani narodi in se razklali v odnosu do okupatorja. Ustvarili smo dve vojski, partizansko in domobransko, partizani so se postavili na stran zmagovalcev, domobranci na stran poražencev. In zmagovalci so, kot je običajno, pisali zgodovino.

Dogajanje med drugo svetovno vojno in zlasti definicija NOB je izzvala veliko nasprotovanj.

Večer je imel ob koncu še kulturniško noto in se je končala s predstavitev antologije emigrantske literature, ki je pravkar

izšla pri celjski Mohorjevi družbi in za katero je poskrbela Zora Tavčar z naslovom Pod južnim križem.

V nedeljo se je na Dragi dnevna politika spet umaknila s prizorišča.

EDVARD KOVAČ

Edvard Kovač, teolog in profesor na katoliški univerzi v Toulusu, je izhajajoč iz izročila nazakal slovenskim kristjanom možne poti v prihodnost, pri tem pa opozoril tudi na možne nevarnosti. Rode, prav tako teolog, tajnik papeškega sveta za dialog z neverujočimi in član še drugih papeških svetov, pa je v svojem prispevku bolj izpostavil slovenstvo, čeprav je pri tem prav tako izhajal iz krščanskega izročila.

Uvod v Kovačovo razmišljanje je bilo dejstvo, da je konec avgusta bila stoletnica prvega slovenskega katoliškega shoda, ki je bil skoraj sočasno s podobnimi shodi v Avstriji in Italiji. Tisti shod je bil odraz želje po kristjanovem nastopanju v družbi, po shodu pa se je povečala vloga krščanskih laikov. Danes slovensko krščanstvo doživlja po besedah Edvarda Kovača prelomni trenutek, saj mora po prisilni in nasilni sekularizaciji v prejšnjem režimu nadoknaditi zamujeno in se odločiti za prihodnost. Poudaril je pomen dejstva, da so Slovenci končno izoblikovali lastno državo, vendar s prispodobno o nekdanji židovski državi opozoril na nevarnost, da bi hoteli vse politizirati. Kristjan mora po Kovač pokazati, da identiteta naroda ostaja predvsem duhovna in kulturna.

FRANCE RODE

France Rode pa je izhajal iz ugotovitve, da so se z razglasitvijo samostojne države Slovenci iztrgali iz mednarodne anonimnosti. Kot narod s samostojno državo morajo narediti temeljiti premik. In prvi korak je s tega vidika drugačen odnos do zgodovine. Dosedanja namreč ni temeljila na objektivnih dejstvih, pač pa predvsem na dokaj zgrešenih predstavah pesnikov in pisateljev. Slovenci so se v zgodovini doslej pokazali ne kot narod hlapcev, pač pa kot uporen in odporen narod. Po Rodetovi oceni Slovenci niso različni od drugih narodov. S proglasitvijo samostojne Slovenije je bil dosežen cilj, ki je bil zastavljen pred poldrugim stoletjem, sedaj pa si morajo Slovenci zastaviti nove cilje in nov narodni program. Bližnji, kratkoročni cilj je po Rodetu razvijanje nove slovenske države in graditev demokracije, kar pa je le pogoj za ambicioznejše dosežke: in to je pripravljanje na dobo, ko se bo slovenski genij popolnoma razmahnil in bo spregovoril svetu, ko se bo za slovenski narod začela „zlata doba“. Na to se je treba pripravljati z zelo jasno vizijo, z osebno disciplino, šolanjem, duhovnostjo.

Številčna majhnost slovenskega naroda pri tem ne bo ovira. Vendar prav zaradi skromne številčnosti se vsak Slovenec mora zavedati, da „nima pravice biti ničla, pač pa mora nekaj biti in nekaj narediti. Če pri naših ljudeh ustvarimo to zavest, bo narod klen, v globinah vesel in ustvarjal. In tak narod si želi Bog.“

Nedeljska Draga se je začela dopoldne z mašo, popoldne pa sta bila predstavljena še roman Hagar Vinka Oslaka in knjiga Moj brat Janko Vojko, ki jo je napisala sestra padlega partizana. Ob koncu pa so udeleženci naslovili še pristojnim oblastem peticijo glede maševanja v slovenščini v vasi Razkrižje ob slovensko-hrvaški meji.

ALOJZ REBULA, Družina št. 32

Po obisku slovenske Vandeje

Če hočeš v polnosti „okusiti“ argentinsko Slovenijo, ne smeš priti tja, na tisti edinstveni otok narodne in verske zavesti, iz matične Slovenije. Priti moraš iz kakšnega prikazenskega zamejskega prostora, kjer nekakšna primitivna narodna polzavest proslavlja Titovo stoletnico, za slavnostnega govornika pa vabi Mitjo Ribičiča...

Narodna in verska zavest...

Ti dve vrednoti se, kot je znano, lahko sprevržeta — kot vse, kar je človeškega — v protivrednoti: nacionalno čustvo v šovinizem, versko prepričanje pa v fanatizem. Ostaja pa dejstvo, da brez njih ne moremo doživeti svoje človeško polnosti. Brez naroda si brezdomec na zemlji, brez vere si brezdomec v svetu duha. Gre za to, da obe vrednoti živimo v čim večjem psihološkem in družbenem ravnovesju. Vera in narod nam lahko postaneta nekaj naravnega in domačega, kakor drevesa okrog nas ali oblaki nad nami.

Trinajst ur poleta daleč, onkraj Atlantika, pod ekvatorjem sem srečal neverjetno Slovenijo, ki še s polnimi pljuči živi iz teh dveh vrednot.

Nadodna zavest...

Za krmilom avtomobila fant, rojen v Argentini, ki njegovi sproščeni slovenščini pripeva s svojim narečjem Poljanska dolina... Na dvorišču doma v Ramos Mejiji cementni relief Slovenije, ki mu je treba spet vpisati imena hribov in dolin, potem ko jih je vreme izpralo... Čudovite buenosaireske sobote, ko prostovoljno in neplačano slovensko šolstvo polni razrede po vseh slovenskih domovih, od otroških vrtcev prek nižješolcev (ko sem stopil k njim, jim je profesor razlagal Vodnika) in maturantov... Dveurna sobotna radijska oddaja v srcu Buenos Airesa, na luksuzni Avenida Santa Fe, oddaja, ki jo poslušajo tisoči, desetisoči... Navzočnost slovenskih imen v španskem oceanu — od Pico Esloveno, nezavzetnega skalnatega obeliska v Andih, ki ga je zavzel slovenski planinski zanos, do Avenida Republica Eslovena v Castelarju... Na knjižnih policah slovenskih razumnikov med tujimi knjigami tudi Slovar slovenskega knjižnega jezika, tudi Kocbek; tudi Jansa... Da ne govorim o kakšnem še zanesljivešem dokazu narodne zavesti, o kakšni družini z desetimi otroki...

In vse to brez kakšne manjšinske zaokupiranosti, v državljanski sproščenosti, s katero si Slovenci poleg slovenske zastave izpostavljajo belosinjo argentinsko in ob slovenski himni pojejo argentinsko.

JANEZ VASLE, Ljubljana, 30. septembra

Vrhunska nogometna prireditve

Ljubljancani še niso videli tako velikega nogometnega spektakla. Na povratni tekmi prvega pokala državnih prvakov je Milan premagal za Bežigradom SCT Olimpijo s 3:0. Kljub temu, da se je eno uro pred tekmo, ob pol osmih zvečer, močno ulilo in da je dež trajal vse tja do polovice drugega polčasa, je okoli 8.000 navijačev — veliko je bilo tudi italijanskih tifosijev — stoično stalo na tribunah in navijalo za svoje. „Tekma desetletja“ ni bila zato nič manj blesteča. Olimpija je s prodajo vstopnic, reklamo in televizijo (tekmo so neposredno gledali cela Italija, Slovenija in še nekatere druge evropske dežele) zaslužila okoli 800 tisoč dolarjev, kar je enako letnemu proračunu kluba in tudi letnemu zaslužku Milanovih rezervnih igralcev.

Milan je zopet pokazal vrhunski nogomet, veliko koncentracijo, hitre kombinaci-

Cesarsko španščino pa govorijo s samozavestno sproščenostjo, tudi če gre za tribuno v velikem kulturnem centru San Martín. Ti Slovenci so namreč vzljubili Argentino, kakor jaz, manjšinec, nisem vzljubil Italije.

Ostanek slovenskega Izraela tam ob svoji babilonski reki, ob Rio de la Plata, ni obesil plunk na vrbe. Pel je naprej, a tudi zidal.

Nekaj duhovnikov in literatov: tako nekako sem si podzavestno predstavljal argentinsko Slovenijo: nekaj okleščenega in abstraktnega. A mi je bilo dovolj odpreti slovenski telefonski imenik (tudi slovenski telefonski imenik ima ta prezanimiva Slovenija), da sem zaznal tam popoln organizem, utripajoč v široki socialni razvejanosti. V tisti miniaturni Sloveniji najdeš vse poklice in sloje — najdeš arhitekta in pilota, polbohemskega slikarja in tovarnarja, krovca in inženirja, ki je deloval na Antarktiki, zlatarja in visoko damo, ki vabi na obed urednike vodilnega dnevnika La Nación.

Je naredila ta čudež — kako dugače naj imenujem pojav, kakršnega na primer številnejši argentinski Hrvati ne poznajo — narodna ali verska zavest? Odločno mislim, da ga je naredila predvsem vera, vera, s katero je ta slovenska Vandeja prišla čez ocean. Dajati ob nizkem standardu narodni davek, zgraditi brez vsake državne podpore vrsto veličastnih domov — in med njimi kakšnega razkošnega kakor v San Justu — udeleževati se za ceno dolgih voženj po brezmejnem vele mestu kulturnih in verskih prireditev — takšna požrtvovalnost more vznikniti le iz globin, kjer izvira Kristusov vrec, oni, ki teče v večno življenje...

Ni bilo naključje, da so slovenski domovi zrasli na krajih, kjer so se spočetka Slovenci, vrženi v to tuje prostranstvo, zbirali pri nedeljskih mašah. Argentinska Slovenija je dejansko zrasla okrog krščanskega oltarja. Dokončen dokaz, kakšno vlogo je odigrala verska zavest — ne kakšna blodna marksistična razrednost — pri nastanku tragične slovenske protirevolucije. Po enem drugem prav tako zgovornem dokazu — po kupih rožnih vencev, odmetanih ob jamah v Kočevskem Rogu.

Potrjena narodna in krščanska vrednota — to brašno mi je dala argentinska Slovenija na pot nazaj. In kakšno boljšo perspektivo naj človek pokaže evropski Sloveniji kakor ti dve vrednoti v času rastočega brezvrednotenja?

Še en odgovor Veljku Rusu o ustavljanju desnice

Predramil se je modrec med „pravične-zi“ na postboljševškem miselnem pogorišču (če povzamemo svoj zapis od 22. avgusta) in v obliki cenene propagandnega stvora v uporabo miselno pogorelim volivcem dobesečno „ex cathedra“ meče anateme nad grešnike s pregrešno nalepko moralnega kodeksa brez „hard“ elementov Udbe, JLA in seveda brez Popita. Kaj pa pravni kodeksi humanistične Evrope o človekovih pravicah? Uporabni, a ne v enaki meri za vse. Naj razume, kdor more! Pač! Čisto v stilu biblijskega reka, da iver v očesu svojega bližnjega vidi, bruna v svojem pa ne, ta populistični pridigar tretira politično emigracijo s prezirom, podobnim onemu, s katerim italijanski fašisti tretirajo slovenske komuniste in nas Slovence nasploh. Pri obravnavi „moralne podobe“ Vinka Levstika pa raven „kritične analize“ s katedre krepko zdrkne pod gostilniško omizje in v ozkosti daleč prekaša najbolj retrogradno fašistično „formo mentis“. Etiketiranju na ljubo naj dodam, da pač obstaja desni in levi fašizem.

Revolucija je rodila kontrarevolucijo, vsaka moteča akcija rodi reakcijo in oguljeni klišeji za ustvarjanje sovražnika so nared. Pa ja ni pisec tako „retro“, da tudi sam verjame, da upravičene in razumljive reakcije politične emigracije, ki jih je izzvala cela vrsta nesramnih izigravanj (ne nazadnje tudi njegov umotvor), ogrožajo moralno slovenski narod.

Levstik se je odzval vabilu turistične zveze in leta 1965 obiskal domačijo. S tem je tako razburil domače svete krave, da je

sledila bliskovita reakcija in čez noč je Vinko Levstik v medijski gonji postal pojem vojnega zločinca. In čeprav se je edini med šestimi osumljenci v preiskovalnem postopku leta 1981 nanj odzval, mu pisec očita pomanjkanje odgovornosti! V. Levstik kot Pandorina skrinjica vsega hudega na Slovenskem? V. Levstik kot čarovnica, kriva vseh ujm in pregreh? V. Levstik se obnaša v nasprotju s konvencijami slovenske družbe, zato ga je ta v kolektivni podzvesti izobčila. V. Levstik ni politik, ni intelektual, ni terorist, ni vohun... V. Levstik je samo preglasen. Kot tarča obrekovanj in žrtev nepravilnih postopkov pa ima vso moralno pravico, da se brani in da se čim glasneje odziva z lastno resnico. Ker pa toleranca slovenske javnosti do različne „glasnosti“ še ni razvita in se boljševski „imprinting“ ne da kar tako zbrisati z raznimi preoblekami, je bila potrebna politična intervencija liberalne stranke.

Bi molk „desnice“ res koristil slovenskemu narodu? Bel čopič čez preteklost? — Otročarija! Njihova resnica, pravilna ali zgrešena, mora na dan, da pride do razčiščenja, do katarze. In če želi slovenska družba odrasti, se mora predvsem naučiti tolerance. — Učenemu modrijanu bi preprosto dodala, da ni problem v absolutnih ali relativnih kategorijah; problem je, da najprej stvari postavi v prave domenzije in prave proporce! — Bralcem za nameček še zaupam poenostavljeno načelo, s katerim se izognemo nepotrebnim konfliktom: v politični sferi narodne interese predpostavljamo ideološkim, religioznim, korporativnim; političnih kriterijev pa ne vtikam v profesionalno sfero, kjer privilegiram znanje in inteligenco; prav tako političnih in profesionalnih kriterijev, ne vtikam v privatno sfero, kjer je edina vrednota posameznik kot osebnost, ne glede na ideologijo, narodnost ali znanje.

Nataša Daneu, Gorica
Pisma bralcev, Delo

Vrhunska nogometna prireditel

Nad. s 3. str.

branilec Tassotti po odličnem solističnem prodoru, so oblikovali končni izid.

Pomembnost prodora slovenskega nogometa v Evropo se je pokazala tudi na častni tribuni, kjer je pod streho, sedela vrsta pomembnih politikov. V pavzi med prvim in drugim polčasom je beseda tekla o volitvah, ki so bile popoldne potrjene za 6. december. Tu pa tam je tudi prišel na dan kaki novi tolar, ki je zagledal luč prav to nepozabno sredo in je že dobil ime: lepoteč. Kučan, Janša, Peterle (dva dni prej se je vrnil z uspešne avstralske turneje), Rupel, Bavčar, Kacin, Žakelj, Šesok, Podobnik in Kocjančič, ki so se vsaj za dve uri zedinili in navijali za zelenobeke. Italijanske tifosije so po zvočnikih posebej pozdravili v imenu župana Jožeta Strgarja. Ta je v opoldanskih urah sprejel drugega moža Milana Adriana Gallinija, ob odsotnosti predsednika, mag-nata Silvia Berlusconi.

Milan je prispel v slovensko prestolnico dan pred tekmo. Vsi so zelo hvalili organizacijo in gostoljubnost Slovencev. Trener Copello je bil zelo zadovoljen z zeleno površino bežigradskega stadiona. Oskrbniku je osebno čestital. Teren je zelo dobro zdržal naliv, ki je padal večji del srečanja. Milan je prvič zaigral v tujini po enoletni izključitvi iz evropskih pokalov „na stadio-

nu, ki ga je projektiral arhitekt Jože Plečnik za Evharistični kongres pred drugo svetovno vojno“, je zapisal športni dnevnik La Gazzeta dello Sport. Kot smo poročali iz Milana, je bila promocija Slovenije največji učinek prvega evropskega nastopa slovenskih klubov.

Zadnjič so ljubljanski ljubitelji nogometa videli tako pomembno tekmo na klubski ravni pred 22 leti, ko je Olimpija nastopila v evropskem pokalu pokalnih zmagovalcev. Takrat je zastopala Jugoslavijo in igrala neodločeno z 1:1 s portugalsko Benfica. V zelenobelih dresih so nastopili, med drugimi, Brane Oblak, Popivoda (danes Perčev pomočnik) in Vili Ameršek (zadolžen pri Olimpiji za stike z javnostjo). Gol Benfice je zabil sloviti Eusebio, ki je potem na povratnem srečanju v Lizboni štirikrat zatresel ljubljansko mrežo (Benfica je zmagala z 8:1). Dve desetletji kasneje je bil Eusebio zopet v Sloveniji, kot član vodstva Benfice, ki je v Izoli za pokal UEFA spravila domačine na kolena s 5:0.

Pot v Evropo ni lahka. Še veliko se bo treba naučiti. Slovenski klubi so v prvem kolu evropskih pokalov zlahka izpadli. Dobili so 24 golov, zadeli samo enega (Maribor Branik je v Madridu izgubil povratno tekmo za pokal pokalnih prvakov z Athleticom z 1:6). Vendar so bile to izkušnje proti naspotnikom prvega kakovostnega razreda. Še nekaj časa bo minilo, dokler ne bodo slovenski nogometaši lahko zagrenili kak večer tem nogometnim velikanom. Nocojšnja igra SCT Olimpije vsekakor prinaša veliko upanja za prihodnja leta.

Obisk prof. Lojzeta Peterleta na Pristavi

Že dobra dva meseca je minilo od obiska prvega predsednika samostojne Slovenije prof. Peterleta — vse Domove je obiskal in smo tudi že brali poročila o tem obisku od vsepovsod, le na Pristavi se je nekaj zataknilo — pa bi le radi povedali, kako je bilo ob tem visokem obisku na naši dragi Pristavi.

Ob napovedani uri smo bili že vsi pripravljeni, a ker so tisto popoldne povsod zadrževali dragega gosta, zato se je že do bro stemnilo, ko smo slišali: že gredo. Šolarji so se umirili, saj jih je bilo že kar težko držati v špalirju in pri vratih so že bili prof. Peterle in ostali gostje. Dobrodošlico jim je izrekel Janez Jelenc, predsednik Pristave. Po pozdravu so odšli v zgornjo dvorano skozi špalir šolarjev, ki so pozdravljali s slovenskimi trakovi v rokah in mogočno zapeli Slovenija v svetu.

V dvorani je J. Jelenc povedal nekaj toplih in prisrčnih besed o veselju, ki navdaja vso pristavsko družino ob tako visokem obisku. Nato pa je pozdravil goste v imenu mladinskih organizacij njen predsednik Matija Klemenčič. Za njima so se predstavili vsi šolarji kot Prešernova šola z učiteljicami in s petjem Zdravljice. Sedmi in osmi razred pa je recital pesmi naših zdomskih pesnikov in sicer Novačanovo Velikonočne želje, Debeljakovo Lujanski romar in Mauserjevo Mrtvi živim. Ob koncu so jim pa vsi šolarji ubrano zapeli nekaj pesmi.

Seveda naša pristavska folklorna sku-

pina ni smela manjkati in so z vso živahnostjo zaplesali gorenjski ples. Za sklep sta dva para zaplesala z vso eleganco argentinski tango. To je bilo doživetje za vso do zadnjega kotička polno dvorano, saj smo prvič doživeli kaj takega na našem odru. Para sta doživela velik aplavz v veliko priznanje. Vse točke programa je povezoval Dominik Oblak in nato povabil prof. Peterleta, da nam spregovori. Željno smo poslušali njegove besede. Po njegovem govoru sta mu Groharjeva Pavel in Marjanka, oba v narodni noši izročila darilo; Marjanki je sam prof. Peterle moral pomagati, da je dospela do odra. Zatem je govoril tudi dr. Capuder.

V slovesnem razpoloženju smo nato vsi odšli v spodnje prostore, kjer so gospe in dekleta postregle z bogatim prigrizkom. Veselje in tople besede so prevečale tisti večer na Pristavi, dokler se ni zbrala skupina ljudi na dvorišču in začela prepevati — kateri se je pridružil prof. Peterle in ves pristavski krog se je srečal in pod milim nebom prepeval dobro uro. Kako povezani smo se čutili tisti večer z našo Slovenijo, preko oceana, kajti s svojim obiskom so nas počastili tudi pisatelji, pesniki in glasbeniki in vsi ostali, ki so prišli iz Slovenije na Dneve slovenske kulture poleg predsednika ZS prof. Tineta Vivoda in podpredsednika SKD dr. Marka Kremžarja.

Vsem nam je ta prelepi večer ostal v nepozabnem spominu.

Občni zbor DSPB-Tabor

Lepo nedeljsko jutro je bilo kot naročeno za izlet v vabeče zelenje okraja Rožmanovega doma.

Z mnogimi aktivnimi člani so prišle tudi žene in naši mladi prijatelji.

Občni zbor smo začeli s sv. mašo, ki jo je daroval Janez Malenšek. V svoji homiliji je poudaril nujno slovenskega odpora proti brutalnemu in zločinskemu komunizmu, ki je z masko osvoboditve izvajal nasilje v najhujši narodovni tiski — okupaciji. Glede mnenja, da kristjanom ni dovoljena uporaba orožja, je dejal g. Janez: „Prav gotovo ni dovoljena uporaba za ogrožanje, osebno sodbo ali celo maščevanje. Cerkev pa ne prepoveduje orožja v treh primerih: v obrambi lastnega življenja in življenja drugih, v sveti vojni (kadar je ves narod napaden po sovražniku) in ob smrtni obsodbi po polnomočnem sodišču.“

Mašo sta ob močnem ljudskem petju zborovalcev spremljala kitarista Šurman in Šušteršič.

Po maši je starešina Korošec pozdravil vse navzoče in se zahvalil za lep obisk. S pietetno mislijo se je spomnil pokojnih soborcev in žrtev komunizma, nato pa pričel občni zbor.

V svojem poročilu se je starešina dotaknil ustanovitve organizacije, kar je bila močna želja preživelih borcev in pobudnika pok. svetnika Karla Škulja, ustanovitelja revije „Vestnika domobrancev“. Prikazal je osnovne cilje organizacije: Skrb za invalide in pomoči potrebne rojake, zbiranje gradiva in objava resnice o komunistični revoluciji v Sloveniji in našem odporu ter nadaljevanje borbe proti nasilju, krivicam in privilegijem komunistov.

V zgoščenih obliki je nanizal opravljeno delo organizacije:

Dolgoletno stalno pomoč (po veliki zaslugi naše Zveze) invalidom in potreb-

nim, izdajo mnogih knjig dokazilnega materiala; Matico mrtvih — Belo knjigo, člankov, govorov, prslav.

Sodelovanje članov v naši slovenski skupnosti po domovih in v medorganizacijskem svetu, kulturnih prireditvah, SSK, Dnevi slovenske kulture v Buenos Airesu, sodelovanju v odboru Slovenskega zavetišča, sprejem gostov in predstavnikov iz Slovenije: kulturnikov, cerkvenih, političnih, mladine.

Navzočnost ob pogrebnih soborcih, s slovenskim trakom na krsti in poslovilno besedo ob grobu.

Krona vsega pa je spomenik našim padlim in pobitim ter vsem žrtvam komunistične revolucije — Rožmanov dom — slovensko zavetišče.

Poročilo starešine so zborovalci nagradili z močnim odobravanjem.

Sledile so volitve. Novi odbor je naslednji: starešina, lic Ivan Korošec; p. starešina, Vencelj Dolenc; tajnik, Marjan Jeriha; blagajnik, inž. Anton Matičič; članski nač., Franc Oblak; zgodov. nač., dr. Stanko Kociper; tiskovni nač., Dušan Dimnik. Nadzorni odbor: načelnik, Peter Čarman, Janez Jenko, Božo Šušteršič.

Soglasno je bil sprejet predlog spomenice vlade državi Slovenije.

Zborovalci so poslali pozdrave odboru Zveze, predsedniku Ludviku Kolmanu ter NSZ v domovini.

Ponovno izvoljeni starešina se je zahvalil zborovalcem za zaupanje s trdno voljo vztrajanja in dela na začrtani poti za resnico, pravico, popravo krivic nasilja in obsodbo zločinov, kar šele bo trdna podlaga za resnično narodovo spravo.

Po občnem zboru je sledilo kosilo v prijetni družbi, živahnih debat, petja in obujanja vojnih spominov.

M.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

SALZBURG, Avstrija — Na Salzburškem poletnem festivalu je mezzosopranistka Marjana Lipovšek imela najbolj zahtevno vlogo, odkar je leta 1981 začela sodelovati pri njih. Poleg drugega je pri Beethovnovi Missa solemnis bila solistka, pela je do jiljo v Straussovi operi Žena brez sence in se koncert z Berlinsko filharmonijo pod vodstvom Claudia Abbada. Kronike pravijo, da jo je publika pri recitalu Schumann, Mahlerja in Richarda Straussa nagradila z zelo dolgim ploskanjem, kakršnega tudi v Ljubljani še ni prejela.

MARIBOR — Peter Rotar, morilec predsedniškega kandidata Ivana Krambergerja, je bil spoznan za krivega umora iz osebnih razlogov in je za to dobil 9 let zapora.

RADGONA — TAM — Tovarna avtomobilov Maribor — je odkupil del Avtoradgone (del, ki se bavi s proizvodnjo avtobusnih šasij) in je bila v bankrotu. S tem korakom so ustanovili družbo Tam Bus Radgona, ki bo v sklopu projekta Slovenijabus izdeloval manjše in srednje velike avtobuse; projektu se bo pridružila tudi ljubljanska Avtomontaža. Tam Bus bo dobil okrepilo tudi s strani ameriško-nemškega združenja, ki bo primaknilo 63 milijonov mark in s tem postalo 60-odstotni lastnik. S tem bo možno poživiti proizvodnjo na Floridi šolskih avtobusov, za kar so tekli dogovori že več let.

LJUBLJANA — Letošnja suša je v vinogradih naredila precejšnjo škodo, vendar se to ne bo poznalo v kletih, saj je tam od prejšnje trgatve ostalo kar sedem milijonov litrov več kot običajno. Problem je predvsem v tem, da se poleg vinarjev z vinom ukvarjajo še druga podjetja, ki dobivajo vinsko kapljico iz kompenzacijskih poslov (Petrol, Lek, Krka, Gorenje) iz tujine.

LJUBLJANA — Evropska ženska unija je imela konferenco v norveškem glavnem mestu Oslo. Med stotimi delegatkinjami iz 15 držav je bila tudi predsednica Slovenske ženske zveze Milica Šturm. Na konferenci so slovensko zvezo sprejeli med redne članice unije, pa tudi zvezo iz Madžarske. Naslednje leto bo konferenca v veliki Britaniji; na pripravljalnem sestanku so sodelovala tudi Šturmovi, ker je bila izvoljena v politično komisijo evropske ženske unije.

BEOGRAD, Srbija — Po podatkih, ki jih posedujejo nekateri važnejši Slovenci v Beogradu, naj bi v sedanosti bilo še kakih 3.700 Slovencev v Beogradu. Popis iz leta 1981 jih je zasledil okoli 6.000. Med najbolj znane naštejemo beograjskega nadškofa dr. Franceta Perka, župnika dr. Antona Hočvarja, profesorja na ekonomski fakulteti dr. Jurija Bajca in sestro Danijelo Šeme.

LJUBLJANA — Med težave pri ureditvi slovensko-hrvaških poslov spada tudi letalstvo. V Sloveniji so v začetki upali, da se bosta Adria Airways in Croatia Airlines združili, pa ni bilo kruha iz te moke. Hrvatska je Adria dovolila le dva leta v Zagreb na teden, pa še dovoljenje za charterske plete je preklcala. Ti so za Adrio še posebno zanimivi, ker je z njimi prevažala čete Unprofa (Vojaštvo je letelo z Adrio, ker ima primernejše avione), zdaj pa jih mora pripeljati na Brnik, od tam pa z omnibusi v Zagreb ali obratno. Zato Adria išče novih trgov, pa tudi nove linije, na katerih bi lahko izkoriščala svojo predimenzionirano letalsko floto: eno letalo že leti pri francoski družbi, dve pri britanski in upajo, da bo kmalu po eno kmalu v Iranu in Egiptu.

ALJDOVŠČINA — Čeprav v marsikateri tovarni pravijo, da jih izguba južnih (južnoslovanskih) trgov ne skrbi, se jim ob

pregledu knjigovodstva vseeno milo stori. Zato iščejo, kam oddati odvišno produkcijo. Fructal je s svojimi sokovi zalagal Srbijo in BiH; v dobrih letinah so predelali 40 tisoč ton sadja. A vojna in blokada proti Srbiji ter izguba tovarn v srbskem Irgu pa bosanskem Čeliku jih je primorala, da so skrčili letošnje predelovanje na 14 tisoč ton. Zato se obračajo k iskanju novih trgov v Rusiji, na Češkem, v Italiji in Avstriji. Pravijo, da njihova kakovost ne zaostaja za zahodnonemško, ne zmorejo pa konkurence v cenah, ker so njihovi stroški in financiacija zalog precej višja.

LJUBLJANA — Kolinska ni bela vrana v slovenskem gospodarstvu, saj je tudi ona izgubila del trga in morala odsloviti del svojega osebja. Vendar pa ni vrgla puške v koruzo, ampak dokončuje novo tovarno margarine v Mirni in gradi tovarno bonbonov, v kateri bo proizvajala v povezavi s partnerjem španske znamke Chupa Chups, predvsem za izvoz.

PIRAN — V letu Tartinijeve tristote obletnice rojstva je iz Pokrajinskega muzeja, kjer je spravljena, odpotovala v Benetke njegova violina Amato, izdelana leta 1720. Restavriral jo je strokovnjak Vilim Demšar, v Benetkah pa bodo v komornem orkestru Interpreti Veneziani tudi zaigrali nanjo.

LJUBLJANA — Poletne počitnice so tudi prilika za dijake in študente, da si prislužijo kak tolar. Največ — kakih dvesto na mesec — jih zaposli Petrol na svojih črpalkah; dosti manjše pa so številke po drugih podjetjih (med 2 in 40). Njihova plača se vrti med 100 in 200 SIT na uro, odvisno od podjetja in zahtevnosti dela. Letošnja kriza pa je precej zmanjšala ponudbo za sezonsko delo.

BRNIK — V prvi polovici leta je na letališče prišlo skoraj 900 ekonomskih beguncev, večinoma iz Šrilanke, Filipinov in Bangladeša, ki želijo odpotovati v zahodno Evropo (brez vizumov seveda). Od teh jih je kakih 300 izginilo čez zeleno mejo v Avstrijo in Italijo.

IZOLA — Tri slovenske barke bodo zastopale slovensko „mornarico“, ko se bo v mesecu novembru na Kanarskih otokih začela čezatlantska regata Amerika 500. Končala se bo v San Salvadorju, nagrade pa bodo razdelili v Miami Bech na Silvestrovo. Jadrnici Eol in Hit imata po dva pomorščaka, trabakula Kraljica morja pa tri. Njihova vrnitev v Slovenijo še ni definirana, ker dopuščajo tri možnosti: da se vrnejo po morju, da jih vkrcajo na kako domačo tovorno ladjo ali pa jih v Ameriki tudi — prodajo.

LJUBLJANA — V avgustu so se drobnoprodajne cene dvignile za 1,4 odstotka, je izjavil Slovenski statistični zavod. V primeri z lanskim avgustom je porast cen znašala 230%, v letu 1992 pa 75%.

MARIBOR — Na tretjem mednarodnem veteranskem rallyju Štajerska 92 je sodelovalo čez 70 starih avtomobilov in motorjev, ki so prepotovali iz Maribora na Ptuj in Lenart pa nazaj. Udeleženci so prišli iz raznih sosednjih držav in tudi iz Nemčije. Najstarejša primerka sta bila motor iz leta 1916 in avto swifthy oh coventry 1930, zadnji primerek v Evropi.

PTUJ — Do konca leta bo na Ptujskem gradu na ogled razstava 47 oljnih slik turkerij s skupnim naslovom Srečanje z Jutrovim. So to slike, ki predstavljajo turške veljake, poveljnike in veljake, del umetniške zbirke plemiških družin Herberstein in Leslie. Razni člani teh družin se s Turki niso samo bojevali, ampak so imeli razne stike z njihovimi sultani in poveljniki kot diplomati.

Osebnosti

Krsta: V cerkvi sv. Frančiška Saleskega je bila krščena *Marjana Patricija Fantini*, hčerka dr. Roberta in dr. Alenke roj. Belič. Botrovala sta prof. Ani Obriskal roj. Intihar in Tone Obriskal. Krstil je rev. Santiago Negroti SDB.

V nedeljo, 27. septembra je bil krščen v Rosariu *Facundo Ksaverij Stariha*, sin oficirja Andreja in Marie Inés Torra. Botra sta bila Pavle Osterc in María Eugenia Torra.

Vsem čestitamo!

France Flisar — umrl v Hurlinghamu

Francè Flisar, slovenski rojak, doma iz Prekmurja, je minulega 30. junija umrl na svojem domu v Hurlinghamu blizu Buenos Airesa. Pred nekaj meseci ga je med igranjem šaha pri bližnjem sosedu Slovincu zadela možganska kap, ki ga je po več mesecev trajajočem trpljenju končno spravila v prezgodnji grob.

Rajni Francè je bil rojen 1. novembra 1919 v vasi Tešanovci blizu Bogojine. Srednjo šolo, realno gimnazijo, je študiral v bližnji Murski Soboti, ki je po dolgih letih po nastanku Jugoslavije končno dobila popolno srednjo šolo. Po zrelostnem izpitu v Murski Soboti se je rajni Francè vpisal na montanistični oddelek tehnične fakultete na ljubljanski univerzi. Dokončal je le osem semestrov zaradi izbruha vojne.

Prve dni vojne je bil z nekaterimi drugimi študenti in prijatelji ujet in interniran v Stalag XI. B za vojne ujetnike v spodnje-saškem podeželskem mestecu Fallingbostel. Bil je čas žetve in je Francè bil s skupino drugih ujetnikov iz istega taborišča poslan v neko vas med Hannovrom in Fallingbostelom na eno izmed kmetij za pomoč pri poljskih delih. Kmalu je izkoristil precejšnjo svobodo vojnih ujetnikov na kmetih in — preoblečen v kmeta domačina z grabljami na rami — na bližnji postaji vlaka kupil karto in se pripeljal v Celovec na Koroškem. Pri izhodu ga je izdala gladko ostrižena glava. Ta njegov kratki izlet v svobodo se je po predpisih haaških konvencij o vojnih ujetnikih končal s 14-dnevnim zaporom v kazenski baraki in končno v isti kmečki vasi pri isti nemški družini kot pred pobegom.

Pri drugem pobegu je imel več sreče. Uspelo mu je prestopiti mejo madžarske države, katere državljan je postal z madžarsko zasedbo Prekmurja. Prišel je domov v očetovo hišo, kjer so ga kmalu izsledili madžarski orožniki in ga kot osebo brez madžarskih dokumentov zaprli v koncentracijsko taborišče; zdel se jim je nevaren zlasti še, ko so odkrili pri njem univerzitetno knjižico ljubljanske univerze. Univerzitetnim študentom — egyetemi hallgató — madžarske oblasti niso zaupale, ker so nekaj mesecev prej orožniki zajeli skupino partijcev, ki so se shajali v raščinskem gozdu.

Med številnimi romanji od enega taborišča v drugo se je Francetu spet posrečilo pobegniti in se je prethitopil v ljubljansko pokrajino, kjer je že po nekaj mesecih kot prostovoljec prevzel poveljstvo Vaške straže na postojanki Sela pri Šumberku blizu Trebnjega. V mesecu juliju leta 1943 je med napadom partizanskih brigad na Žužemberk padel v roke partizanov. Franceta pa je hotel zaslišati sam politični komisar, Ferdo Godina, njegov prekmurski rojak, doma na Dolnji Bistrici ob Muri. Ta vkljub

dejstvu, da je kot partijski politkomisar bil med najbolj zvestimi pristaši KPS, ni mogel pozabiti svojega sedem let mlajšega rojaka in sestanovca med študijem na ljubljanski univerzi. Namesto s strelom v tilnik se je Francè naslednjo noč znašel sam v neznanem gozdu na poti na postojanko.

V maju 1945 se je z drugimi begunci umaknil na južno Koroško, od tam v Rim, kjer so mu prijatelji iz kluba Straža poskrbeli delo pri RAF-u. Ko je bila omogočena vselitev v Argentino, se je prijavil in se čez nekaj mesecev nastanil v Argentini, kjer si je z Marijo Drobnic ustvaril družino.

Nekaj let je delal v rafineriji Shell, medtem začel spet študirati in po končani argentinski ljudski šoli končal tečaj za gradbenika. Kot tak je dobil zaposlitev na buenosaireski občini. Po končanih srednješolskih študijih se je vpisal na univerzo. Trdno je sklenil doseči kakršenkoli akademski poklic v Argentini, ker ga ni mogel dobiti v domovini. Leta 1985 je na buenosaireski univerzi prejel odvetniško diplomu. V resnici mu ta ni prinesla nobenih praktičnih koristi, zlasti ne izboljšanja položaja kot argentinskega upokojenca.

Rajni Francè Flisar je bil vsem, ki smo ga poznali, bolj poznan po vzdečku Švejk. V Ljubljani so med vojno vrteli češki šalji film Dobri vojak Švejk. Takrat se je Franceta prijelo to ime. Mnogi njegovi znanci so tudi ob njegovi smrti prejeli po telefonu obvestilo: „Švejk je umrl.“

Bil je že izmed vojnih let somišljenik slovenske državne misli in je pred smrtjo še doživel zadoščenje, da se je ta njegova življenjska ideja končno le uresničila.

Francè Flisar — Švejk! Mirno počivaj v svoji novi domovini, ki si jo bil primoran privzeti. Bog naj Ti bo usmiljen sodnik!

Tine Duh

SLOVENSKI DOM CARAPACHAY

Mladinski dan

V nedeljo, 23. avgusta se je mladina zbrala ob priliki Mladinskega dne v Slovenskem domu v Carapachayu. Kot ponavadi so se športniki zbrali že zjutraj pri mešanih igrah v odbojki. Namen teh iger — ekipa treh fantov in treh deklet — je bil dvojen: pridobiti na času in zadostiti pomanjkanju lokalne mladine za tekmovanje. Priznati je treba, da so bili nekateri, ki jim ta način tekmovanja ni bil všeč in se zato niso prijavili. Kljub temu je treba poudariti, da so ti mladinski shodi važni za ohranitev slovenske identitete v argentinskem svetu in da to velika večina mladih razume in upošteva.

Po dviganju argentinske in slovenske zastave in petju obeh himen je opravil mašo vsakoletni obiskovalec Mladinskega dne v Carapachayu g. Marjan Bečan, ki je v nagovoru poudaril, da naj bo tekmovanje za prvo nagrado simbol napredovanja v duhovnem svetu.

Popoldanski program je bil dobro pripravljen in je na splošno žel odobrovanje. Na obisku so bili gostje iz Koroške, trio Drava, ki so z veselo plesno glasbo razveseljevali publiko. Dobro pripravljena je bila tudi recitacija Prešernovega soneta Vrba v šestih tujih jezikih, ki je izzvenela občuteno, tako da se nam je v vsakem jeziku pesnik pokazal v novi luči. Recitacijo so spremljali diapozitivi Prešernovih krajev in spominov.

Carapachayska mladina se zahvaljuje vsem, ki so obiskali naš Dom, in upamo, da se bomo prihodnje leto spet srečali v veseljem slovenskem mladinskem razpoloženju.

Andrejka Papež

MALI OGLASI

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; **Viktor Fekonja**
Proyectos de Informática S.A. - Auditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Sturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorji; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ - Capital - Tel: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmi) za hiše - tovarne - avtomobile. **Inž. Janez M. Petkovšek**, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa
DENAR S.R.L. - Kocmur in kompjuterji
 Tel./Fax: 942-8681/943-6023

ZOOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes oseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo vam je Juan Kochar. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekscurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

LEGAJO Nº 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. **H. Yrigoyen** 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Načrti in vodstvo gradbenih del: stanovanjske hiše, trgovine, delavnice, tovarne, itd. Av. Gaona 2776, Haedo. Tel.: 659-1413

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitev v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Vital Asič - odvetnik - ponedeljek, sredi, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knaps - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave - privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov - Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Alpe Hogar - Stane Mehle - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools - konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) Nº 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Društvo Slovenska vas

V nedeljo, 18. oktobra bo ob 12. uri v Hladnikovem domu
Materinska proslava in Malgaški asado

Vabljeni!

NAŠ DOM - SAN JUSTO
 bo v nedeljo, 11. oktobra, praznoval svojo

36. OBLETNICO

Ob 8.00 Slovesna sveta maša v sanjuški stolnici
 9.15 Dviganje zastav
 9.30 Dopoldanska akademija in skupni zajtrk
 13.00 Skupno kosilo
 17.00 Kulturni program:

Slavnostni govor dr. Julija Savellija in predstava veseloigre
 „UTOPLJENEC“ v režiji Frida Beznika

Sledi prosta zabava ob zvokih orkestra ROCK & POLKA
VSI PRISRČNO VABLJENI!

V nedeljo, 18. oktobra, na Materinski dan,
 ob 15. obletnici kronanja podobe Marije Pomagaj,
 bo med sv. mašo
posvetitev Pristavske skupnosti
Marijnemu brezmadežnemu Srcu

Prisrčno vabljeni! Župnik.

Po sv. maši bodo otroci Prešernove šole počastili svoje mamice, nato pa bo družinsko kosilo.

Prešernova šola

25. OKTOBRA

XXV. PRISTAVSKI DAN

CORDOBA

POČITNIŠKI DOM „DR. RUDOLF HANŽELIČ“

nudi mladini, družinam in starejšim osebam, poleg običajnih ugodnosti, le-tos tudi:

- Posebno prehrano za goste, ki bi jo imeli zdravniško predpisano.
- Bazen, igrišče za tenis in paddle v privatnem klubu na poti v Capilla del Monte.
- Šest novih sob za dve osebi, z lastno kopalnico s toplo vodo v malem chaletu.
- TV in videofilme v večernih urah.

Stroški za stanovanje in hrano za letošnjo sezono, so sledeči

	ODRASLI	OTROCI	
		od 1-7 let	od 7-13 let
SOBE S PRIV. KOPALNICO	US\$ 18.-	US\$ 13.-	US\$ 15.-
VELIKI CHALET	US\$ 16.-	US\$ 11.-	US\$ 13.-
STARA STAVBA	US\$ 14.-	US\$ 9.-	US\$ 11.-

- Dojenčki zastoj.
- Možnost predplačevanja v obrokih, po dogovoru.

Pismene prijave poslati na:

Počitniški dom „DR. RUDOLF HANŽELIČ“

Villanueva 1880 - (1712) Castelar - Telefon in faks: 627-4160 ali telefon: 629-3016

OBVESTILA

NEDELJA, 11. oktobra:

36. obletnica Našega doma v San Justu.

ČETRTEK, 15. oktobra:

Sestanek Lige žena-mati v San Martinu ob 18.30 uri.

SOBOTA, 17. oktobra:

Redni pouk slovenskega Srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri
 Proslava misijonske nedelje ob 19.15 v Slovenski hiši.

NEDELJA, 18. oktobra:

V Slovenski vasi, Materinska proslava in malgaškimi asadom ob 12.30 uri.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12			13		14			15		
	16			17			18			
19		20				21				
22	23		24		25		26			27
28			4				30		31	
32		33		34				35		
	36			37		38		39		
40					41				42	
43				44			45			46
47				48				49		

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 50; pri pošiljanju po pošti pa \$ 55; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“.

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
 Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
 (1101) Buenos Aires

VODORAVNO: 1. Merilo časa (3. sklon množine). 5. Plemiški naslov v Angliji. 9. Medmet za zahtevo tišine. 12. Kovina. 14. Deleži, ki se opira na tla (dvojina). 16. Strašilo. 18. Vrač, nešolan zdravnik. 20. Zelo

redilno živilo.

21. Oblika obale.

22. Nade. 24.

Vdrtina ali izko-

pan prostor v

zemlji. 26. Arab-

ski knez. 28.

Ploskovna mera.

29. Glavno mes-

to Koroške. 31.

Osebnosti zaim.

32. Nasprotno

od „desne“. 34.

Last ženske, 15.

Vas pri Domža-

lah. 36. Moško

ime. 38. Drobni

delci oglja, ki se

nalepijo v dim-

niku. 40. Vtikal

v zemljo. 41.

Samoglasniki.

43. Pretrga tok nečesa. 45. Slovenski glasbenik, avtor glasbe „Slovenija v svetu“. 47. Češko moško ime (Sobiesky). 48. Pripada nam. 49. Kralj bogov starih Egipčanov.

NAVPIČNO: 1. Pamet. 2. Podaljšek hrbtenice. 3. Najmanjši deli elementa. 4. Obnavljanje zadnje večerje. 6. Bodica. 7. Oster polotok. 8. Na svojem. 8. Sem pozoren. 10. Slovesno obhajamo. 11. Prekanjenec, navihanec. 13. Okras in zaščita glave. 15. Najdebelejši prst. 17. Kar je vedno. 19. Dvojina. 21. Zagrinjalo (4. sklon). 23. Ukana, goljufija. 25. Samo zame, ga ne delim z nikomer. 27. Vodna žival. 29. Listina vrednosti trgovskega blaga. 30. Prav tako. 33. Opazen. 35. Se trudim. 37. Koničasti del lesa ali kovine, ki ga zabijemo. 39. Goličava, sredi gozda trata brez drevja. 40. Spanec ga je premagal. 41. Si zvedel. 42. Stari veznik. 44. Predlog. 46. Simbol za aktinon.